

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre . . . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . . . " 50 "
Negyedévre . . . . . " 15 "
Egy hónapra . . . . . " 5 "
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **BARTHA MÓR.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:
Hat hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű többesr
hirdetések alkuszint jutányos áron vétetnek fel. Bővegydíj min
den külön beiktatásért 30 kr.

A hazai ipar pártolása.

Örvendetes mozgalom támadt néhány hét óta az országban. A hazai ipar előmozdítása e mozgalom célja, — Az országos magyar iparegyesület indította a mozgalmat; majd az Emke is kezébe vette az ügyet, az ország összes törvényhatóságai, közintézetei, kereskedelmi és iparkamarái megkerestettek az ügy pártolása végett.

A mily örvendetes, hogy e mozgalom keletkezett, ép annyira különös, hogy az alkotmányos korszak beállta óta az emberek csak most jöttek először e gondolatra.

De jobb későn, mint soha. — Reméljük, hogy a mozgalmat kísérő lelkesedés nem lesz pusztá szalmaláng, hanem állandó, czéltudatos törekvés.

Hiszen meg vagyunk támadva. — Ausztriában tilalomfát állítottak minden ellen, a mi magyar; neveléses volna, ha az ily gyűlöletes agyarkodással szemben nem védekeznénk. Egy nemzet nem dobálhatja kenyérrel, a ki őt kövel hajgálja.

Mi tartjuk ki Ausztriát szinte négy század óta. — Magyarország zsirján élösködik. — A cél nem volt egyéb, mint Magyarország kizsákmányolása. — Olyan szerepet játszottunk Ausztriával szemben, mint valami vad afrikai szerecsen-nép, egy európai művelt nemzettel szemben.

A vadak czifraságokat, tarka szöve-

teket, szalagokat, csörgőt, üveggyöngyöket és egyéb értéktelen tárgyakat kapnak az európaiaktól és ők az európaiaknak mind ezekért értékes dolgokat, drága fűszereket, elefánt csontot, nemes faanyagokat, drága köveket adnak.

Épen így tettek az osztrákok velünk Magyarországot az ő kizárólagos uradalmuk volt, a melyet Isten arra teremtett hogy, az ő iparcikkeik biztos piacza legyen. Meg kellett venni, a mit ők kínáltak, mert versenytárs nélkül voltak, más nemzetek iparczikkei elől védvámokkal el volt zárva az ország.

Gabonaféléket, és minden nyersterményt pedig nekik kellett eladni, mert a többi államok az ő iparczikkeik megvámolása miatt a mi nyersterményeinket, a mi borunkon, a mi lisztünkön állottak bosszút, azokra velettek ki vámoikat.

Sajnos, ez az alárendelt gyarmati állapot nemcsak a mult századokban létezett, hanem meg van az alkotmányos korszak helyreállta óta, és megvan most is, nevezék bár azt közös vámterületnek, vámszövetségnek, az önálló rendelkezés jogi állapotának, vagy bármi másnak.

Hajdan közzgazdaságilag alá voltunk rendelve Ausztriának, mert a nyers erőszak zsugorította össze a nemzetet. Ma a „m a g a s a b b p o l i t i k a i s z e m p o n t o k” parancsolják, hogy Ausztriának adófizetői legyünk.

Arról, a ki ezeknek a magasabb politikai szempontoknak nem hódol, úgy mondják az „érett” politikikusok, hogy zöld a gondolkodásuk; naiv ábránd az önálló vámterületre való törekvésünk.

Pedig voltaképpen mi rejlik ezen titokban, magasabb, szempontok alatt! Ezt a legtöbben közelről nem merik meghatározni, csak sejtetik, hogy ez a felsőbb körök akarata.

Szép ez a mostani iparpártoló mozgalom; de a teljes siker csak úgy volna elérhető, ha az a sokak által utópiának tekintett, és mégis oly természetes önálló vámterület bekövetkeznék.

Magyarországot megilleti természeti erőforrásainál, de jogánál fogva is az önálló gazdasági berendezkedés; és, a ki ennek útját állja, nem mozdítja elő a hazai érdekeit, a jogot, törvényt és igazságot.

Vissza kell utasítani azt a félszegséget, hogy a legfelsőbb körök ridegen elzárkóznak Magyarország gazdasági önállósága elől. A monarchia egyedüli biztos alapja jelenleg a magyar nemzet, és az udvar nem akarhatja, hogy ez a nemzet tönkre menjen. — De bármit mondjanak a legfelsőbb körök akaratáról, a magyar nemzetnek első sorban saját érdekét kell néznie; az udvar akaratát vizsgálni és utána csuszni nem méltó egy nemzethez, az az udvaroncok mestersége.

Nagyon helyeslendő a mostani társadalmi mozgalom, mint az önálló vámterület előkészítője.

Regék az ördögárkáról.

II.*

Az ohati királyfi.

Irta: VÁNTSA GYÖRGY.

Igéretemet beváltandó ismét bemutatok az érdeklődő nagy közönségnek azokból a mythológiai jelleggel bíró regékből egyet, mely szintén annak az ároknak keletkezéséről nyújt igen érdekes adatot, mely Ördögárka néven ismeretes.

Ezt a regét is ott hallottam az egyszerű nép között, melynek romlatlan lelki világát nem méltelyezték meg még a korunk társadalmi rendjét felforgatni törekvő eszméi. A népet jellemző hamisítatlan egyszerűség, mely még ma is itt-ott feltalálható, az a tudni vágyó tudatlanság, mely épen ezért a mythikus dolgok cselekményekirántirajongásafolytánaz egyszerű népet, birjon az bármily szűk korlátok közé zárt eszme világgal, nem hagyja pihenni; a miért is ily és más szellemű, illetve irányu regékben örökíté meg a nép részben hazája, részben nagyjainak előtte csodákkal határos cselekedeteit és eseményeit.

Az a keresetlen egyszerűség, mely a tudni vágyó tudatlansággal ajakán nem lépi túl a

* Az I-ső megjelent e lap karácsonyi mellékletén.

nép eszmekörének világát az ily regékben fektette le a föld emlékezetet meghaladó multjának történetét s épen ezért ezek ezen egyszerűségükben is nagyszerűek, megkapók és lebilincselők azok előtt, a kik azokban a cselekmény indító okát, a mythikus vonatkozások daczára is feltalálni képesek.

Mint a bányász, a ki a földkehléből az aranyat nehéz küzdelmek közt kutatja fel, magam is aporszemek milliárdiai közül kerestem ki a mult ezen egyik drága gyöngyét, bizonyrágául annak, hogy a mult dicsőségét nem a fennen ragyogó s gyakran hamis fényvel csillogó egyedek s ezek tömege termeli, hanem maga a nép, melynek tömege az egyszerű külső alatt — még korunkban is — kincseket rejtget.

De im beszéljen a rege.

A testvéri viszálykodás miatt hanyatlásnak indult nagy hunbirodalom egyik alkotórészét képezte az Ohati királyság is. Az egymás ellen küzdő Aladár és Csaba királyfi vezérei, a Sikámbría mellett vívott 15 napos küzdelem után a szélrózsa minden irányában elszéledve, a vezetésük alatt levő néptörzsekkel, ott, a hol tudtak, maguknak otthont alapítottak. Ekkor történt, hogy a csatát veszített Csaba királyfi egyik vezére Ohat, mintegy 15 ezer emberből álló seregével az ohati magaslaton és az ezt körülvevő termékeny rónaságon telepedett le. Ohat,

mint fővezér és az új otthon alapítója alvezérei által magát királynak kiáltván ki, a gazdagon termő rónaságot alvezérei között, névszerint: Bodajcs, Szálka, Juhos, Godoja, Gyová, Zoltán, Gyulay Kadarc, Vajda, Mike, Dóka, Geszterd (talán Gesztered) felosztotta s a vezetésük alatt levő néptörzsekkel még ma is e nevekkéll bíró helyeken letelepítette.

Ohat király kicsiny birodalmának határait északon a kárpátok magas herczei, keleten Erdély az akori római Dácia, délen a Körös folyó, nyugaton a Tisza képezte. A meghódított nép (kazarok) maga is oly nomád nép lévén mint a hódító, a legjobb egyetértésben éltek egymással.

A király fényes kastélya, az ohati magaslaton állott, melynek tornyából, a minnek teteje vert vörös lézből volt, Ohat csaknem egész birodalmát láthatá. A nép nagyos szerezte uralkodóját, a kinek legnagyobb gondját képezte azok jólétének és nyugalmanak biztosítása.

Legnagyobb örömét képezte mindezek mellett azonban egyetlen fia, a dalias természetű Arkus, a ki a kiüntető atyai szeretetre érdemes is volt, mert az udvari ünnepek alkalmával rendezett vitézi játékokban az első díjat bátorsága, ügyessége folytán mindig ő nyerte el.

A kis birodalom azonban nem sokáig

Nem is kételkedünk, hogy az önálló vámterület meglesz; de sajnálunk minden évtizedet, sőt csak egy esztendő is, mely a jelenlegi állapotban telik el.

Meddig türjük még, hogy a mig az egész Magyarország — talán Budapestet kivéve (?) pang, nem fejlődik, — addig Ausztria ipara, kereskedelme, egész közgazdasága a mi ipari elmaradottságunkból él és virágzik.

S kapunk-e valami ellenszolgáltatást a mely kellő arányban állna azzal, a mit mi adunk Ausztriának?

Nem kapunk, mert a nyers terményeinkért távolról sem fizetnek annyit nekünk az osztrákok, mint a mennyit mi nekik iparcikkeikért, — még akkor sem, ha összes nyerstermény feleslegünk Ausztriában jó piacot talál. Már pedig Ausztriából még nyersterményeinket is kezdik mindinkább kiszorítani. Jellemző az, a mi nemrég a delegációban szóba került, hogy t. i. a haditengerészet számára, melynek aránylag sok borra van szüksége, ezentúl kizárólag dalmát borok szereztetnek be, tehát a magyar borok saját hadi tengerészetünkben sem találhatnak vevőre. Ha a közös intézményekkel így vagyunk, mit várhatunk az osztrák hatóságoktól, és magánügyektől. — Hol a csehek áthozzák a magyar lisztet; hol a magyar szarvasmarhát, vagy sertést tiltják ki mindenféle ürügy alatt. — Dr. Lueger Bécs város polgármestere híveit mindentől eltiltja, a minek a magyar földhöz valami köze van. Egyletek és magánintézetek, gyárosok és kereskedők «apage satanas»-t kiáltanak a magyar árukra.

Csak egyet nem utálnak, ámbár magyar kézből jön: a magyar pénz. Ezt elfogadják, vigécczeikkel beutaztatják az egész országot és rá kötik selejtes készítményeiket a fogyasztóra, a kereskedőre, mindenkire.

Legyünk rajta, hogy ha már minden

magyar dologtól irtóznak, pénzünket se kapják meg.

A század 40-es éveiben már volt egy iparelőmozdító áramlat, — a Védegylet — volt érte akkor nagy lelkesedés; lendített is iparunkon, a láng elaludt, tartós nyomot nem hagyott.

Most öntudatosabb a társadalom, és nyugodtabb időket élünk; az iparpártoló mozgalomnak tehát nem szabad elaludni; sőt mind nagyobb hullámokat kell vetnie. Hiszen a mely országnak nincs ipara, az nem fejlődhet és egy oly ország, a mely nem fejlődik, mig körülötte minden nemzet halad, — az a hanyatlásnak, a pusztulásnak van kitéve.

Szükség van a magyar iparra, mert a mezőgazdaság ma már bennünket el nem tart, sőt az ipar fejlődése nélkül hiányzik anyers termények fogyasztásának kellő biztosítója is. Azok a tömegek, melyeket az ipar foglalkoztat, és a melyeknek kenyeret ad, vannak hivatva a magyar gabona kelendőségeinek emelésére és az ujonnan fejlődő s terjedő iparágak értékesítik majd a legkülönbözőbb hazai nyers anyagokat is.

Az ipar emelése nem csupán az iparosok érdeke; nem egy osztályé, nem is egy párté; hanem érdeke az egész magyar nemzetnek, azért tehát mindenki különbség nélkül tartsa hazafias kötelességének, hogy a maga közéletében az ipar pártolását előmozdítsa.

Dr. Ujlaki Hugó.

Debreczen, január 29.

A delegációk határozatainak legfelsőbb jóváhagyását közli a hivatalos lap. Összesen hat ilyen határozat van. Az első az 1900. évi közös költségvetést állapítja meg, a második a boszniai megszállás 1900. évi költségeiről gondoskodik; a harmadik az 1898. és 1899. évi póthiteletet engedélyezi; a negyedik a külügyminiszterium részére engedélyezett 1897-ik évi póthitel felhasználási és elszámolási határidejét terjeszti az 1899. évi

végéig; az ötödik ugyanezt teszi a hadügyminiszter póthiteleire vonatkozólag; végre a hatodik az 1897-ik év közös költségeinek zárszámadásait intézi el és az ott fölmerült tulkiadásokra a fölmentvényt megadja. A megerosító záradék Bécsben január 23-ikán kelt és a három közös miniszter által van ellenjegyezve.

Törvény-szentesítés. A szentesítésre kész törvényjavaslatok szövegének átvizsgálására kiküldött bizottság Dániel Gábor képviselőházi alelnök elnöklésével szombaton ülést tartott, a melyen a főrendiház részéről Nyíry Jenő báró jegyző, a képviselőház részéről Esterházy Kálmán gróf és Nyégre László jegyzők, a honvédelmi minisztérium részéről Grönmönj Dezső államtitkar és Terbecz István osztálytanácsos volt jelen. A bizottság átvizsgálta az ujonczjutalék mennyiségének az év végéig való főtartására és az idén kiállítandó ujonczok megajánlására vonatkozó törvényjavaslatok végösszegezését, s a két ház határozatával teljesen megegyezőnek találta. Ennélfogva az említett két törvényjavaslatot szentesítés alá terjesztik.

A harminczmilliósi póthitel tárgyában a képviselőház pénzügyi bizottsága a következő jelentést terjesztette a képviselőház elé: A közös ügyek tárgyalása végett 1898. évi május hó 6-ik napjára Budapestre összehívott bizottságok közösgyi póthitelképpen 36,646.030 forintot szavaztak meg.

Ezen összegből 30,100.000 forint mint rendkívüli kiadás fegyvereműek és hadianyag beszerzésére, továbbá erődítési intézményekre, 13,000 forint rendes és 533.030 forint rendkívüli szükségletekre esk.

A pénzügyminiszter az államháztartásra háruló ezen súlyos teher enyhítése céljából javasolja, hogy e czímen a közös aktívákban 15,000,000 forintnak felhasználására neki engedély adassék. Ezen indítványhoz a pénzügyi bizottság helyeslőleg hozzájárul.

A fentebbi összegből Magyarország terhére esik 9,622,853 forint 42 krajár. A pénzügyminiszter ezen összegből 4,912,853 forint 42 krajár a pénztári készletekből, 4,710,000 forint pedig a közös aktívákban eszközölt fedezését, továbbá 146,333 forint 42 krajár rendes, 9,476,520 forint pedig rendkívüli kiadásként történt elszámolását kéri utólag jóváhagyni.

A pénzügyi bizottság tekintettel a delegációk hivatkozott III. számú határozatára arra, hogy a póthitel a monarchia két állama védképességének emelésére használtatott föl, a törvényjavaslatot elfogadásra ajánlja.

Akczió a ruthének érdekében. A Bereg vármegyében ezeltől két évvel megindí-

élvezhette a béke csendes és áldásos nyugalomát, mert a Déli császár (a regé nem nevezi meg, hogy ki) hódító útjában e birodalom elfoglalására is elindította tengernyi hadat.

Oh a t király fegyverre szólítá népét és Arkus fia fővezérlete alatt elindította a birodalomba betörni szándékozó Déli császár hatalmas táborát ellen. A két sereg a Körös folyók által alkotott lápos és ingoványos térségen találkozott, a hol Oh a t király serege, ismerve annak minden járható és járhatatlan utait, a Déli császár tömegtelen nagyságu serege felett fényes diadalt aratott, a minek eredménye az lett, hogy a hazájában is megtámadott Déli császár Oh a t királlyal békét kötött.

A béke kötést hatalmas áldomás követte, a mit a Déli császár rendezett. Ezen az áldomáson ismerkedett meg Arkus király a Déli császár leányával, a szép és bájos Hilda válla, a ki iránt olthatatlan szerelemre lobbant.

A hetekig tartó ünnepek alatt Arkus királlyal alkalma volt meggyőződhetni arról, hogy szíve bálványa sem idegenkedik tőle.

Az ünnepek utolsó napján nagy dologra határozta magát Arkus királlyal; oda állt a hatalmas császár elé és megkérte a szép Hilda kezét. A császár nem akarván

elutasítani a merész ifjút, a ki neki is megtetszett, ezt a választ adá: oda a domleányomat, ha birodalmam fővárosából, a te birodalmaid fővárosába hajón viszed haza a öt évi nász-kisérte.

Az adott beleegyezés, mely a dalás királyfi szerelmét a holdog családi élet révpartjára volt átvendő, bár a lehetetlenséggel határos feltételhez volt kötve nem ejté kétségbe a merész ifjút, sőt szerelmének viszonzása, melyről öt Hilda a biztosítá a nagy munkára új erőt adott.

Megértettem — szólt az ifju — hatalmas császár adott választod, a mire csak azt mondom, e b, a ki meg nem tartja.

A jó barátokká lett hadakozó felek hazatértek: a Déli császár birodalma fővárosába (az akkori Bizancz) Arkus királyfi édes atyjával Oh a t r a.

Még ki sem pihenve a hadakozás fáradalmait Arkus királyfi felhívta híveit, hogy nagy munkájában, menyasszonya hazahozásában legyenek segítségére.

Megkezdődött a nagy munka. Ohattól Orsováig egy hatalmas árok ásatása. Ezer meg ezer kéz dolgozott a nagy árkon, mely csodák csodája pár esztendő leforgása alatt el is készült. A közelben folyó Tiszából, a hatalmas árokba vizet bocsátottak s által szá-

bad lett az út a Dunáig s onnan azon és a Fekete-tengeren egészen Bizanczig.

A jó Déli császár azon hitben hogy a mit kívánt az lehetetlen már-már elisfelede Arkus királyfiak tett ígértét a midőn egy napon a tengerparti örök jelentik, hogy egy több gályából álló hadsereg közelg a főváros felé. A váratlan meglepetés miatt aggódó hatalmas császár már-már várába készült elzárkózni, a midőn ismét jelentik kiküldött őrei, hogy az érkező senki más, mint Arkus királyfi.

A nagy császárnak eszébe jutván tett ígéréte, fényes kísérettel vonult az érkező királyfi elé s keblére ölelve őt, homlokon csókolta.

Hét országra szóló fényes ünnepek között tartották meg az ifju pár menyegzőjét melynek alig-alig lett vége.

Arkus királyfi a feltételhez híven vizen hozta haza a fiatal asszonyt, kivel boldogan élt kis birodalmában.

A szerelem hatalma nagy és végtelen; nincs előtte akadály, a mit lángoló hűségével le nem győz. Azokban a nép nem a hatalomnak tulajdonítá azt az erélyt, melylyel Arkus királyfi a lehetlent is lehetővé tette, hanem azon hitben voltak, hogy a királyfi az ördögökkel cimborált, a miért is azt az árkot, a melyen Arkus a szép császár leányt haza hozta Ördögárkának nevezte.

tott, a hegyvidéki (ruthén) nép helyzetének javítására irányuló állami akció vezetésére hivatott bizottság, mely a hegyvidéki nép felsegítését tűzte ki célul, február 12-én Munkácson a városháza nagytermében közgyűlést tart. Ez alkalommal első sorban arról lesz szó, hogy a Bereg vármegye szolyvai járásában megindított állami akció mily feltételek mellett volna nagyobb arányokban folytatható, illetőleg mily módon volna Bereg vármegye egész hegyvidékére, valamint a szomszédos Máramaros, Ugocsa és Ung vármegyékre is kiterjeszthető? A közgyűlésen résztvevők a máramarosi Verchovina vidékére tanulmány utat is tesznek, melyen a résztvevők ellátásáról a földmívelésügyi miniszterium kirendeltsége fog gondoskodni.

Függetlenségi és 48-as párt Kossuth Ferencz elnökielte alatt holnap január 30-án, délután hat órákor értekezést tart. Tárgyak: a szerdai üresre kitűzött törvényjavaslatok és a költségvetés.

Az új cselédtörvény. A belügyminiszterium rendőri osztályában kidolgozták az új cselédtörvényt, melyet nemsokára a parlament elé fognak terjeszteni.

A háboru.

Warren tábornok dicsősége egy napig tartott; csütörtökön jött meg a hír Londonba, hogy Warren tábornok bár nagy áldozattal, de elfoglalta a Spions-kop egy deli nyulványát, elkergette onnan a bur őrséget s reméli, hogy most már tarthatatlanná tette a burok őrségét az egész Spions-koppon. London el volt telve örömmel s egekig magasztalta Warrent.

«Mégis csak Warren a legkitünőbb tábornokunk», jelentették aznap az angol táviratok s tele reménnyel és bizalommal szöttek a lapok a legszebb terveket. Hogy azonban másfél napig újabb hír nem jött, kezdtek az emberek félni, hát hogy ha a spionskopi kis bur őrség megfutamodása csak csel volt s Warren tábornok nem vette észre a neki vetett kelepczét.

Pénteken délben már bebizonyosodott hogy a burok csak fölcsalták Warrent a Spionskopra, hogy aztán tönkretették. Mikor Bullernek jelentését, mely most már másodszer e szavakkal kezdődik: «S a j n á l a t t a l j e l e n t h e t e m» — Londonban elolvassák, egy pillanat alatt változott az öröm nagy szomorúsággá s halomradólt egyszerre mind az a sok nagy terv, a melyet Warren előnyomulásához fűztek. Warrent sem emlegették többé a legjobb tábornoknak, sőt hibáztatták, hogy a burok eddigi taktikáját ismerve, nem látta, hogy törbe csúlják.

Brüsszelből megjött késő éjjel a hír, hogy Warren seregét a burok a szó szoros értelmében teljesen tönkretették s üzték vissza a meddig csak üzhették. Londonban a Spionskopi vereség részleteit még nem ismerik mert a hadügyi hivatal nem ad ki semmiféle táviratot azóta, hogy Warren visszavonulását egy pár szóval jelentette.

Az embereket óriás izgatottság fogja el, érzi mindenki, hogy a háboru, most nevezetes ponthoz jutott. Hogy Warren nem kísérli meg még egyszer a Spionskop elfoglalását, majdnem bizonyos, ha új csapatokat vár, akkor még legalább két-három hetet kell várnia. Hogy Buller maga készül-e támadni, arról nincs jelentés; — a Spions-kop ellen Buller sem mer támadni, az ő hadműveletének a célja a brakfonteini hegység pedig épp oly erős bur pozíció, mint a Spions-kop, ott is hiába próbálkoznak az angolok előnyomulni. Londonban tehát óriási aggodalom szállja meg az embereket, nem attól félnek már most többé, hogy Ladysmith elesett, hanem attól, hogy a natali harczterén eldőlt végleg a háboru sorsa s ezzel eldőlt talán az egész hadjáratnak a sorsa is.

Az angolok legújabb nagy veresége közvetlenül a parlament összeülése előtt rendkívül megnehezítette az angol kormány állását. Az angol parlamentben valószínűleg olyan vihar fog kitörni, a melyet még nem látott London soha.

Brüsszel. jan. 27.

Az itteni reggeli lapok egy magántáviratot közölnek, a mely szerint Warren hadosztályából a Spions-Kopnál vívott csatában 800 ember elesett, 1500 megsebeült és csaknem az egész tüzérség odaveszett.

Nem ért meg, — nem akarok s a v a n y u t e n n i. »Nondum matura est nolo acerbam edere.« Aesopusnak a szőő után ugrándozó, de azt elérni nem tudó rókJának mentségét juttatja eszünkbe az angol lapok nyilatkozata most, hogy a Spions-kopról a burok az angolokat csufosan elverték. — A »Daily Telegraph« szerint a Spions-Kop jelentőségét Warren, Buller és az angol nemzet is elhajtották. Nevetséges volt feltételezni, hogy e hegy okkupációja a burok vereségét és Ladysmith felszabadítását involválja.

A Spionskop és a Potgietersdrift.

Annyiszor emlegették most az angol-bur háboru alkalmából e két nevet, hogy talán nemis érdektelen ránk nézve sem rólok a névnel valamivel többet tudni, annyival inkább mert e tájon az angolok mostani veresége nemis áll egymagában, valamint a burok győzelme sem.

Spencer Wilkinson angol katonai szakíró így írja le a Spionskopot: A hegy 4800 láb magas, melynek csúcsa körülbelül negy angol mérföldnyire van a Waggonfurtól. Egy öt vagy hat mérföld hosszú fensik keleti szélén van, mely fensik nyugati széléről látni lehet a Wagonfurtól Acton-Hormesig való utat. A Potgieter-gázló egy oránzi bur parancsnok nevével viseli. Az oránzi bur állam megalapításakor egy oránzi bur csoport a Tugelánál telepedett meg. A gyarmatosokat a zuluk egy napon óriási tuisulylyal meglepték, egy részüket legyilkolták, más részüket körükertették. A remhíre Oránzból Potgieter parancsnok a gyarmatosok segítségére sietett és a Tugela gázlójánál, melyet róla neveztek el, megverte a zulukat s fölszabadította a gyarmatosokat. A Tugelának e része szomorú emlékü volt az angolokra nézve ezelőtt is. Huszonegy évvel ezelőtt a zulukkal szemben csatát veszítettek. A zuluk az angolokat 20.000 főnyi haderővel támadták. A csatában elesett a 24-ik ezred egy része, az önkéntes csapat teljesen megsemmisült, elesett még 600 angol szolgálatban levő natali kaffer és hatvan tiszt. A zuluk elvettek az angoloktól egy ágyúüteget, ezer puskát, 250.000 töltést, száz munitziós kocsi és ezer ökröt. A zuluk veresége ötezer ember volt. De hát jelentőségére nézve e vereség aligha meg is közelíti az angoloknak a burok ellenében való mostani vereségét; mert ez most legalább egyelőre Ladysmith kapitulációját s Natal feladását jelenti az angolok veresége következményeül; aztán, ha Anglia és a nagy világhatalmak meglegelték — minthogy megis elégelethették volna már a vérontást s közbelépniének a »Délafrikai szabad köztársaságok«; végleges függetlenségét, de ezzel egyszersmind Dél-Afrikában az angolok észak felé terjeszkedésének is végét jelentené s ott a civilizációt ennek védelmét, sőt tovább terjesztését a bur keresztényen szabad s az emberjogok iránt méltányosabb nemzet képviselné.

Az angolok vereségeik felett a legnagyobb mértékben elkeseredtek, annyira, hogy a délafrikai harczterén megaláztatásukat attól a kis néptől, melytől függetlenségét akartak rabolni, nem akarják tűrni s minden katonaságot, amellyel még rendelkeznek Délafrikába akarnak tolni — egy oly harczterére, mely eddig reájuk nézve mérszárseknek bizonyult. Persze London utczáin ez a kiabálás könnyű, nekik eddig hajukszála sem görbült meg... a gazdag kereskedelemből — a gyarmatok erőforrásainak kihasználásából összehalmozott kincsek, birtokában kibírják a roppant pénzbeli áldozatot is, például újabb 20.000.000 font hitelre, amelyet a parlamenttől kérni fognak... de azt nem daolják, hogy »mindnyájunknak el kell menni!«

Látszik, hogy ez a háboru rájuk nézve

nem a jogos szabadság védelme, mint a burokra nézve, hanem megszokott ravasz, vagy erőszakos terjeszkedésök fiaskója s elbizakodottságuk szörnyű megalázása. Azért oly vakok, hogy nem a békére, hanem a háboru folytatására igyekeznek. Pedig mi foghat még történni? Hol is van hát az a híres diplomácia, mely a bágai konferencián az örökbe ügyében összegyűlt?

Londonból táviratozzák a Kölnische Zeitungnak: A lakosság el van keseredve. Mindenfelé követelik, hogy a kormány küldje a harczterre az egész haderőt, hogy sikeresen állhassanak szembe a burokkal, mert a háboru nem szabad kudarczczal befejezni. Híre terjedt, hogy a hadügyminiszterium aggasztó jelentéseket kapott Ladysmith sorsáról és arról, hogy Buller seregének a visszavonulási vonála el van vágva, de a híreket eltitkolják.

London, jan. 27.

A hadügyi hivatal közli, hogy a Buller tábornok által tegnap jelentett vereségnek a Littleton dandárjához tartozó zászlóalj vereségeire vonatkoznak, melyek — amennyire a hadügyi hivatal tudja — a Spionskop bevételeiben vagy védelmében nem vettek részt. Úgy látszik tehát, hogy e vereségekhez még jelentékeny vereségek fognak járulni, melyek az angol csapatok — mint jelentették — a Spionskopnál szenvedtek.

A burok nemcsak Warren hadseregét tették tönkre, hanem — ugylátszik — Buller is szorongatják, visszavonulási útját elvágják.

A Manchester Guardian közli, hogy Buller a legkétségbeejtőbb jelentést küldötte seregének helyzetéről a hadügyminiszteriumba, de ezeket a híreket eltitkolják, mert a parlament keddi ülése amugy is nagyon is viharosnak ígérkezik.

A parlamentben.

Az ellenzék indítványozni fogja, hogy szavazzon a parlament bizalmatlanságot a kormánynak a dél-afrikai háboru szerencsétlen vezetéseért.

KÜLFÖLD.

Ausztria. A zozstrák békéltető konferencia. A békítési konferenciára már szétküldték a meghívókat, A konferencia február 5-én hétfőn ül össze Bécsben. Az egyes pártok képviselőit jövő hét folyamán fogják kijelölni. A Reichsrath egybehívása csak akkor történik meg, ha a békítési konferencia munkája már folyamatban lesz.

A szén-bányászok sztrájkja.

A bányászok sztrájkja még mindig tart és a szénhiány egyre érezhetőbbé válik. Pilsnben már zavargások is voltak e miatt. A lakosság hat vagon szénét elrabolt a pályaudvarról. A sztrájkterületre folytonosan küldenek katonaságot, s most már a bányavidék megszállott tartományhoz hasonlít. A helyzet különben változatlan.

A magyar államvasutak igazgatósága a következő nyilatkozatot adta ki: »A lapokban megjelent azon közleménnyel szemben, mint-ha a magyar kir. államvasutak eddigelé 3500 kocsi kösznet kölcsönzött volna a cs. kir. osztrák államvasutaknak, kinyilatkoztatjuk, hogy sem az osztrák államvasutaknak, sem más vállalatoknak készletükből kösznet sem kölcsön, sem pénzért, egyáltalán nem adtuk és adni nem is szándékozunk, miután a felforgó viszonyok közt saját szénsükségletünket is nehézséggel szerezhetjük be.

Távirataink a következők:

Brux, jan. 27.

A ma reggel munkaszakba 432 munkás közül 1237 állott munkába. A Germania, Terézia-mélyakna és Vénus mélyakna nevű aknáknak dolgoznak. Mindenütt nyugalom van.

Pilsen, jan. 27.

A lakosság szegényebb rétegében nap-nap után növekvő szénhiány nagy izgatottságot keltett. Több napon át a nép zsákokkal és kosarakkal vonult a pályaudvarra abban a reményben, hogy ott szénét kap. Ez azonban nem történt meg, míg nem tegnap megtudták, hogy a pályaudvaron 5 vagon szén van. A tömeg megrohanta a pályaudvart, leverte a rendőrséget és egyszerűen elrabolta a szenet. Alig negyedóra alatt 5 vagon rakomány eltűnt. Este fele 6 órakor két század gyalogság vonult ki a pályaudvarra és azt megzálolta.

Troppau, jan. 27.

Tegnap délelőtt háromnegyed 10 órakor gróf Thun tartományi elnök Morva-Ostrauba ment, a hol báró Spens-Boden igazságügyminiszterrel délig konferált a sztrájkterület helyzetéről. — Delután az igazságügyminiszter a tartományi elnök jelenlétében Berner és dr Kerpeles munkaszerveket fogadta. Delután fél 4 órakor a bányagazgatók Morva-Ostrauba értekezletet tartottak, a melyen báró Spens és Thun tartományi elnök is jelen volt. Mindaddig nem sikerült a bányák, illetőleg a bányagazgatók álláspontját közelebb hozni a munkások álláspontjához. Az igazságügyminiszter este 8 órakor Brünnbe utazott. A tartományi elnök éjjel visszaérkezett Troppauban. A sztrájkterületen változatlan a helyzet. A kerület keleti részében a sztrájk csaknem egészen megszűnt, de nyugati részében változatlanul tart a sztrájk.

Az ács-munkások sztrájkja a francia világkiállításon.

Vagy 100 sztrájkoló ácsmunkás 27-ikén reggel behatolt a kiállítás területén levő ácsműhelyekbe. A rendőrség visszazűzte őket és három embert letartóztatott. Egy rendőr megsérült. Az ácsok sztrájkja a párisi világkiállítás területén mind nagyobb arányú kezd lenni. A sztrájkolók már e z e r h a t s z á z a n vannak. Szombaton délelőtt már véres verekezésre került a dolog rendőrök és az ácsok között. A rendőrség délelőtt tíz órakor megszállotta a kiállítás területét s a bejárásokat elállította. Delután a sztrájkolók gyűlést tartottak és kimondták, hogy csak akkor állanak munkába, ha munkabérül egy órára egy frankot kapnak.

Színház.

Szombaton.

Görög rabszolga. A fényes kiállítású operett negyedszer került színre telt ház előtt szombaton este. A közönség gyönyörködött a ragyogó díszletekben s zajos elismeréssel adózott a szereplőknek.

Az est sikerének nagy része most is a K á l l a i Lujzáé volt, kinek farsztó tánczos énekszámait sokszor kellett ismételnie. S á r o s i Paula is kedves jelenség volt. Erisz szerepében. S z i k l a y, K ö r n y e i, arattak még zajos sikert nagyobb szerepeikben, a többi szereplők szintén jók voltak.

Vasárnap két előadás.

Délután

N á n i. Follimus Aurélnak, a debreczeni színház volt tagjának pályadíjnyertes népszínművét telt ház előtt adták tegnap délután. Az előadás jól folyt le, különösen ki kell emelnünk azonban P e r é n y i Margit végtelenül kedves játékát, a melylyel a közönség hálas elismerését teljesen kiérdemelte.

Este.

Debreczen a holdban. T h a n Gyulának látványos darabja az este már nem vonzott telt házat, mint a multkoriban. Sokszor került színpadra e darab s mint látványosság igen természetesen inkább az újdonság ingerével hat. Debreczen színház látogató közönségének legalább is nagy része bizozonyára nem egyszer nézte meg már a holdbeli Debreczent. Ezért volt az este félig telt ház.

Volna ugyan Debreczennek még elég nagy közönsége ahhoz, hogy néhány telt ház kiteljen belőle, különösen egy olyan darab előadásánál, mely speciáliter debreczeni dolgokkal foglalkozik, de ez a közönség — Debreczen tő-gyökeres polgárságát értjük alatta — még úgy látszik, mindig távol áll az időtől, mikor megbarátkozva a színművészettel annak pártolójává is szegődik.

Az előadás különben jól folyt le. Szacs-vay, P ü s p ö k i, S z i k l a i, derék munkát végeztek, P e r é n y i Margit pedig Hajnal Hedvig szerepében aratott zajos sikert.

Színházi műsor.

A következő műsorváltozásról értesít bennünket a színház igazgatósága. B ő d i Ella gyöngékedése miatt a mára hirdetett Hunyadi László opera holnapra halasztatott, helyette ma :

Hétfőn: Tribby. megy. T. Halmi Margittal a czimzerepben.

Kedden: Hunyadi László opera.

Szerdán: január 31-én délután ifjúsági előadás: A szigei vári vértanúk.

Este: «C» bérletben Sulamith zsidó dalmű.

Csütörtökön, febr. 1-én «A» bérletben A görög rabszolga.

Penteken, febr. 2-án «B» bérletben A halálkocsi ellenőre.

Szombaton február 3-án «C» bérletben Nora.

Vasárnap február 4-én délután Debreczen a holdban.

Este: Huszárcsiny.

H I R E K .

Elszorul a szívem . . .

Elszorul a szívem, ha keletre nézek,
Buvárlani ott egy gyönyörű vidéket;
S kérdek, ha felém száll madara, felhője:
Óh szül-e magyart még viránya, mezője?

Magyar az a föld ott, — legalább úgy mondják
Magyar is lakik ott, — könyvekbe tanítják.
Mihaszna, mihaszna, — ha nem maga lakja,
Ez az én lelkemnek, ez a bubánatja.

Több ott az idegen. — Óh valaha, Erdély!
Csakis egy szózatra: magyarra figyeltél;
Fuvalom azt hordá az Aranyos partján,
Azt verte ki viszhang a Vaskapu szirtján.

Harczi kiáltása ez vala Hunyadnak;
Kürtjei Bethlennek e szóra riadtak.
Hajh, nem riadnak már, — régen tova zengtek,
S velők hallgatagabb maga is a nemzet.

Hallgatag, szomorú . . . a léte borongás,
Mind összébb szorítja jövevény-tolongás;
Elfogy a magyarnak talpa alatt a föld,
Ezt hidegen venni, én nem vagyok oly bölcs!

Elszorul a szívem, ha keletre nézek . . .
Kiáltni szeretnék: ide, én rám, végeztél!
Engemet tiporj el, — hagyj om'ani vérem',
Kiomló véremmel megváltani népem'.

I. M.

* A függetlenségi párt bálja.

Nem rég zajlott le a Bikában a függetlenségi kör pompás mulatsága, s íme február 24-ikére, farsang utolsó szombatjára ismét kilátásba van helyezve egy olyan mulatság, melynek hamisítatlan magyaros jellege, pompás sikere évek óta ismeretes közönségünk előtt.

Február 24-én lesz ugyanis a függetlenségi párt, a mi pártunk bálja.

A ki igazi magyar mulatságon akar részt venni, az készüljön e napra. Jó kedv, vigasság fogja uralni e napon a Bika fényes dísztermét, deli magyar ifjak és leányok fogják lejteni a magyar tánczok végtelen sorozatát.

A mulatságon ott lesz szeretve tisztelt képviselőnk, **Thaly Kálmán** is. Legyen tehát ott minden magyar ember, s legyen előtte emlékezetes az a magyar mulatság, melyet a debreczeni szívvvel lélekkel magyar függetlenségi párt rendez.

* A törvényhatósági bizottsági tagok új névsora. A decemberi törvényhatósági bizottsági tagok választása után szükségessé vált a tagok új névsorának összeállítása. K o m l ó s s y Arhur főjegyző polgármester helyettes most készült el e munkával, s betűrendbe szedve adta ki a bizottsági tagok új névsorát. A névsor szerint Debreczen városának 214 bizottsági tagja van. Választott 93, Virilis 92. Főispáni biztos többég, avagy a hivatalnoki gárda száma 29.

* Számonkérő szék a városban. Ma délelőtt a városházán számonkérő székot tartott gróf D e g e n f e l d József főispán a város hivatalos teendőinek ellenőrzése, illetve megvzsgálása céljából. A vizsgálat eredménye kielégítő.

* Megbüntetett kereskedők. A debreczeni kereskedő tarsulat csak a napokban irt fel a kereskedelmi miniszterhez a vasárnapi általános, trafikokra is kiterjedő munkaszünet érdekében, s íme tegnap több kiskereskedőt ért a munkaszünet ellenes aruláson a rendőrség. A város mellék utcáin ugyanis a kiskereskedők vasárnap délután nemcsak trafikot de más árucikket is adnak el. Ez az anomalia már rég észlelhető Debreczenben s a rendőrség csak a legutóbbi időkben kezd mozgolódni. Kívánatos volna, ha a rendőrség teljes erélylyel lépne fel az ünneprontók ellen, a kik pár g'rasért képesek a törvény paragrafusait kijátszani.

* Alapítvány mely 100 év múlva lép életbe. H.-Böszörményi tudósítónk írja: U Szabó János helybeli tekintélyes földbirtokos városi képviselő 3 rendbeli alapítványt akar tenni. Az első áll 2500 koronából, mely 100 évig kell hogy kamatoztassék. A pénzhez csak a 2000-ik esztendőben lehet felhasználás végett nyulni s akkor is egy református templomot építsenek belőle. A második alapítványra 2000 koronát tesz le oly célból, hogy ez alapítvány ismét száz évig kamatoztassék s a 2000-k esztendőben csináljanak belőle a réten kőutat az ugynevezett hatóles uton. A harmadik alapítványa 500 koronából áll, mely aztán minden évben a legjobb cselédek jutalmazására lesz fordítandó.

* Az angol társalgó kör tegnap este ismét egy nagy szabású teaestélyt rendezett helyiségében, a hol intelligens közönség jelent meg. A körnek életrevalóságát ezek a sikerült és látogatott estélyek igazolják legfényesebben s a jelenlevők mindenkor élvezetes s kellemes estét töltenek el. A tegnapi előadás programjának első számát Csiky Lajos szabadelőadása képezte, ki Skót országai tartózkodásáról mondott el érdekes epizódokat, melylyel a jelenlevők figyelmét mindvégig lekötötte. Krampera János amerikai humoros dolgokat olvasott fel. P. Nagy Zoltán saját szerzeményű koncert valcerét adta elő zongorán nagy rutinnal. Glück József Petőfi egyik költeményét szavalta el angol fordítás-

ban nagy hatással. — Sebessy Basset Vilmos a »Zsidónő« opera „Cavatina« cz. áriáját énekelte angol szöveggel. Végül Komlóssy Miklós tartott élvezetes szabad előadást. Az estélyen ott voltak hölgyek: gr. Csákyiné Széll Marianne, báró Lombardy nővérek, dr. Losonczy álmóné, Perczel főhadnagyné, Reichmann Olga, Petersohn Irén. A férfiak közül ott voltak bessenyi Széll Farkas élen a kör számos tagjai. Hangverseny után teát szerveztek. — A teánál az összes hölgyek is jelen voltak, mely alkalommal Sebessy Basset Vilmos felköszöntötte a kör két első nő tagját: Csáky Széll Mariannát és Perczel főhadnagynét.

* **Kövesdi János** Debreczen egyik leg-gazdagabb polgárának halála a város minden rétegében mély részvétet keltett. Sajnálják a megboldogultat, aki különösen élte utolsó éveiben sok jótékonyt gyakorolt. Temetése ma délután megy végbe a Szt.-Anna utczai gyász-háztól. A kistemplomban **D i c s ő f f i J ó z s e f**, a kitűnő szónok fog gyászbeszédet mondani. Azután kiviszik a holttestet a Kossuth-utczai temetőbe — örök nyugalomra. A ref. egyháztanács is intézkedést tett a temetésen való részvétel céljából. Kövesdy ugyanis mint tudva van évenként 50 árva ruházott fel. A temetésen tehát nemcsak a város, de a ref. egyház is képviseltetni fogja magát.

Érdekesnek tartjuk felemlíteni Kövesdy János halála alkalmával azt az érdekes históriát, melynek szereplői Kövesdy és Jekelfalussy tábornok, a debreczeni honvéd helyőrség volt parancsnoka, jelenleg hadügyminis-teri osztályfőnöke.

Kövesdy a múlt évben szép lassan balagott haza egyik törvényhatósági bizottsági ülésről. Lassan ment az öreg, mert az utóbbi időkben már nagyon meggyengült szemé-
laga. A Szent-Anna utcza volt akkor a dandár parancsnokság épülete.

Mielőtt az öreg Kövesdi oda ért volna, Jekelfalussy ép lovaról ugrott le. Bement a parancsnoksági épületbe, de lovát a járdán hagyta azzal a szándékkal, hogy inasával bevezeteti. Míg az inas kiment a kapu elé, Kövesdi odaért s bele ütődött a járdán álló lóba.

Természetesen nem valami barátságos megjegyzést tett a ló tulajdonosára.

Meghallolta ezt a kapu alatt álló tábornok. Rá kiáltott legényére, hogy menjen a káromkodó ember után s tudja meg, hogy hívják, hol lakik.

A legény sietett Kövesdi után, s pár perc múlva már jelentette, hogy az illető Kövesdi János, lakása itt és itt van.

A tábornok felment szobájába. Behívatta Sz. főhadnagy szárnysegédét. Parancsot adott neki, hogy keresse fel a honvéd ezredest, s provokálja ketten Kövesdi János Szt.-Anna utcza lakost.

Az ezredest es főhadnagy teljes díszben jelentek meg fél óramulva Kövesdi lakásán. Bemutakoztak, s előadták hogy ők Jekelfalussy táboruk ségedei.

Az öreg Kövesdi rossz szemével nem látta hogy egyenruhás urakkal van dolga. Csak a segéd szó ütötte meg tülelt. Lévéen ő régente hentes mester. hát az válaszolta:

— Kérem szépen én már nem ölök!

— Mit mont, kérdezte az ezredest?

— Azt, hogy én már nem ölök, Megmondhatja Szentpéteri, vagy Szentpáli nem is tudom hogy hívják fogalmazó ur, a ki az ipar ügyeknél van.

Az ezredest meg a főhadnagy csak nézett. — Nem tudták m i t b e s z é l az öreg. Mert Szentpáli dr.-nak halották hírét, azt gondolták, hogy az öreg valami krakéler, a ki életében már sok embert ölt meg, s most megfogadta, hogy többet nem öl.

A kínos helyzetből végre is ki kellett bontakozni. Az ezredest kemény hangon adta elő még egyszer a küldetés okát.

Ekkor már az öreg megértette, mi járában van a két ur s elkezdte a dolgot előlőről mesélni.

Az ezredest azután kocsiba ültette Kövesdyt s vitte Jekelfalussy lakására. Az öreg jó debreczeni dialektussal szabadkozni kezdett.

— Hát már engedjen meg méltóságos uram, de gyengék a szemeim. Hiszen ha tudtam volna, nem mondtam volna ezt.

A tábornok látván, hogy az ügy a lovasági lehetőségek legszigorubb formájában van elintézve az öreg czivissel, kezét nyújtott s csak annyit mondott:

— Jól van jól öregem, nincs semmi baj! Így végződött a Kövesdi-Jekelfalussy lovasági ügy.

* **Debreczen Budapest.** A Debreczeni Kör fényesen megzafolta a kétkedőknek és pessimistáknak föltevését, mert a Körben oly élénk élet uralkodik, mely jellemzőes magyarságával és kedélyével felülmuta az összes basonló köröket és a debreczeniek köre néhány havi feneállása után a vidéki körök élére került. Most különösen, hogy táncmulatságra készülnek, a rendező bizottság szüntelen talpon van s mindent elkövet a siker érdekében. A rendezőség élén dr. Serli Sándor elnök áll, ki a jurista bálók elnöke volt; egész ismereteit és összeköttetéseit latba veti a sikerért. A Lady Patronesse tisztét dr. Pa,er Imréné, a fővárosi előkelő körök egyik leg-műveltebb tagja vállalta el és azok, kik e körök viszonyaival ismerősök, már a védnökök sikeres megválasztásában látják a multság sikerét. E hangversenyen, melyre már is számos előkelő művész és író ígerte meg közreműködését, először mutatják be a kör s a j á t z e n e k a r a, — a melynek között látjuk Skedlt. Czapeket és Fridmannt kiket a debreczeni közönségnek külön dicséreti felesleges. A fánzvizigalom február hó 10-én, este 9 órakor lesz a kör saját helyiségében; Kerepesi-ut 30. sz. felemelet alatt. — A »Debreczeni Kör« báljára városunkból is sokan rándulnak fel a fővárosba.

* **Multság H. Böszörményben.** A h. böszörményi dalárda szépen sikerült multságot rendezett szombaton este. A multságon Böszörmény város egész társadalmá képviselve volt s nemcsak az erkölcsi-, de a legszebb anyagi sikerre is büszkén hivatkozhatnak a rendezők, kiknek élén B e k e Antal, a dalárda fáradhatatlan, nemes munkát kifejtő vezetője áll. Az estély műsorát L é v a y Imre tanítónak szép beszéde nyitotta meg, melynek folyamán a dalárda 20 éves multjának vázlatos történetét ismertette. Majd N a g y Janka k. a gyönyörködtette a hallgatóságot hegedű játékaival, zongorán B e k e Antal kísérte. A közönség lelkes tapsa jutalmazta a kiválóan szép zeneszámot, melyet háromszor is meg kellett ismételnir. A dalárda precíz iskolázottságot és elismerést érdemlő fegyelmet tanusító éneke után S o m o s s y István játszott zongorán néhány magyar dalt. A fiatal szereplő kiváló technikája, a magyar dalokhoz annyira szükséges érzelem világgal meglepő összhangban érvényesült a nyilvános szereplésével, a közönség lelkes tapsa jutalmazta a játékát, melyet neki is ismételni kellett, B o r o s s Lajos joghallgató, mint vendéget hivat meg ez estélyre. Vig monológja melyet előadott, a legzajosabb jókedvre derítette a hallgatóságot, úgy hogy a zajos kívánalmaknak engedve meg kellett azt még egy másikkal is toldania. Az estély műsorát a dalárda éneke fejezte be, mely után tánc következett s tartott egész reggelig.

* **Meghívás,** a debreczeni év. ref. egyház árvaügyi bizottsága által 1900 év január hó 30 n. d. u. 4 órakor az egyház tanácstermében tartandó ülésre. Tárgyak: Folyó ügyek.

* **Építő-iparosok kongresszusa.** A Magyar Építőmesterek Egyesületének kezdeményezésére, a folyó évben az építő-iparosok sérelmeit, valamint a munkások és munkaadók közötti jogviszonyt szabályozzák. Az előkészítő bizottság a kongresszusra fölhívását most bocsátotta ki. A kongresszus tárgysorozata a következő: építő ipari törvény alkotása, országos műszaki tanács felállítása, építőipari perek gyorsabb lebonyolítását tervező intézkedés, országos építésügyi törvény életbaléptetése, adóreform, építőiparosok érdekének megvédése a középítkezéseknél, építőipari követelések biztosítása magánfeleknél, munkaadók és munkások közötti jogviszony rendezése, betegsegélyezése

és baleset elleni biztosítás, iparoktatás rendezése, t a n o n c z o k t a t á s, pallér és mesterképesítés, a bázadó kedvezmény kiterjesztése új építkezéseknél: építőipari szövetségek létesítése állami támogatás mellett, épületiparosok nyugdíj-ügye, védekezés a tisztességtelen verseny ellen, építőiparosok országos szervezete, A kongresszus előkészítő bizottság a Magyar Építőmesterek Egyesületében (Budapest IV. Ferenczikttere, Ferencziek bazára, II. em) tartja üléseit s az érdeklőknek szívesen ad felvilágosítást.

* **Nagy tűz egy böszörményi tanyán.** H. Böszörményből jelentik: Olasz Péter künn lakik a feleségével együtt a réti tanyáján, mely a várostól 16 kilométernyi távolságra van. Tanyaházuk 7 öl hosszúságban lakóházból pitvarból s kamarából állt. De biz' megviselte már az idő vasfoga az épületet, a kéményén is vajami lyukat furt, nem tudai az idő-e vagy az égér, csakhogy midőn e hó 14-én disznót öltek s a házban tüzeltek, úgy déli 11—12 közt a kémény tövében kigyult a náde ő s leégett. — Ottó emberek nem voltak, csak a két öreg volt a tanyán, ők meg nem akadályozhatták a tűz tovaterjedését. — A tűz d. u. 3 órára ért véget. Szerencsére a padlás nem égett be. — A kar 400 korona, mely az Adriánál volt biztosítva.

* **Szakfelolvasás.** A debreczeni kereskedő ifjak önképző egyesületének szakművelő osztálya legközelebbi rendes havi szakfelolvasó estélyét f. évi február 14-én az egylet helyiségében tartja meg, mely szakfelolvasás és szavalatokból fog állani. Legközelebb közölni fogják az estély műsorát. E nyilvános szakfelolvasó estélyre már most felhívjuk úgy az egylet tagjainak, valamint az érdeklődő közönségnek is a figyelmét!

* **Halálozás.** K a t o n a K a r d o s Károly a mármaros szigeti ev. főgymnázium nyugalmazott tanára s tiszteletbeli igazgatója, kormányzó tanácsának es tanügyi bizottságának tagja f. hó 19-én rövid szenvedés után, életének 72. évében hirtelen elhunyt. Haláláról a család s a ref. lyceum kormányzó-tanácsa és tanári kara adott ki gyászjelentést. A boldogult emlékezetét a m.-szigeti lyceum évkönyvei, a melynek 46 éven át buzgó es kitaró tanára volt, kegyelettel meg fogják őrizni.

A »Debreczen« f. szerkesztője hajdani tanártársát s mindiz kedves emlékü barátját vesztette el benne. Áldott emlékezte.

* **Párbaj Szentesen.** Szentestről jelentik, hogy Gálfi Sándor, a Sma-fele Csongrádi Ellenzék szerkesztője, provokálta V a d n a y Andor foispánt es S z á n t ó Lajos dr. választási elnököt.

* **A Corsó kávéházban** tegnap este nagy közönség hallgatta a »Duna Gyöngye« által előadott szép darabokat, valóban megérdemli jó hírnevét. Még néhány napig, tehát ma este is megtartják a hangversenyt. Meltök a közönség pártolására.

Multságok.

A kereskedő ifjak multsága. A kereskedő ifjak márczius 3-iki táncestélyére nagyban folynak az előkészületek. A szásas multság rendező bizottság összeírása még mindig folyik. A kinek a neve az aláírási ivről véletlenül kimaradt volna, ez uton is kéri a választmány, hogy azt a rendezőség teljes névsorának pontos es végleges megalapithatasa végett február elsőig szíveskesjenek bejelenteni a szűkebb körű huszas bizottságnál, mely e táncestély tárgyában naponként tartja gyűléseit az egyleti helyiségben, hogy megalapithatásának es hivatásának minden tekintetben megfelelhessen es a multságot kellemessé, feledhetlen emléküvé tegye.

Mulatságok sorrendje:

Február 1-én. A jogász és tisztviselő kör jelmez estélye a „Bika” szálló disztermében.

Február 3-án. A vasuti gépműhely tagjainak bohóczestélye a „Bika” szálló disztermében.

Február 4-én. Az „Iparos kör” bálja a „Bika” szállóban.

Február 7-én. Máv. altisztek bálja a Bika szállóban.

Február 10. A veres-kereszt egyesület mulatsága a „Bika” szállóban.

Február 17. Az izr. nőegylet bálja a „Bika” szállóban.

Február 18. Iparos ifjak önképző egyesületének bálja a „Bika” szállóban.

Február 24-én A függetlenségi párt bálja a bika szállóban.

Márczius 3-án szombaton: A kereskedő ifjak táncmulatsága az Arany Bika szálló disztermében.

Márczius 15-én az 1848/49-es honvédek bálja a Korona vendéglőben.

Mit tárgyal a város?

Debreczen város törvényhatósági bizottsága folyó hó 31-én tartja ez évben első rendes közgyűlést. A gyűlésre Simonffy Imre elnök a következő meghívót bocsátotta ki.

Meghívás a folyó 1900 évi január 31-dik napján, — Szerdán — délelőtt 9 órakor a városház nagy tanácstermében tartandó bizottsági rendes közgyűlésre.

Tárgyak:

1. Polgármesteri jelentés az 1899 évi November és December hónapokról.
2. Hontvarmegye közönségének a magyar országgyűlés képviselőházához a közegészségügy államosítása tárgyában intézett s hozzánk pertolást végett megküldött felirata, tanácsi javaslattal.
3. Szeged sz. kir. város közönsége, a törvényhatósági joggal felruházott városok által állami funkciók teljesítésére fordított költségeknek az állami pénztár részéről való megterítésének törvénybe iktatása iránti kérvényét hasonló szellemű felirattal támogatása végett megküldi. E tárgyban tanácsi előterjesztés.
4. Győr szab. kir. város törvényhatósági bizottsága közgyűlésnek megkeresése a magyar ipar pertolása tárgyában, tanácsi javaslattal.
5. Ábrahám László tiszti főügyész jelentése a város jogügyeinek átlásáról az 1899-dik év II-ik felében.
6. Bészler Károly tanácsnok, mint árvaszéki elnöknek jelentése az 1899-ik év febról a városi árvagyűlés tárgyában.
7. Tanácsi előterjesztés némely házi-pénztári és legelőadó-hátralékok törlése iránt.
8. Az igazoló választmány jelentése, a városi törvényhatósági bizottság választott tagjai névjegyzékének bemutatásával.
9. A számonkérő székhez két bizottsági tag választása.
10. A nyugdíjellenőrző bizottságba beválasztott három tisztviselő tag választásáról jelentés s 5 törvényhatósági bizottsági tagnak választása. (Szervezeti szabályzat 295. §.)
11. A jog s pénzügyi bizottság megalakítása (a városi szervezeti szabályzat 197. §-a értelmében).
12. A gazdasági bizottság megalakítása (szervezeti szabályzat 199. §-a értelmében).
13. A színházi bizottság megalakítása (szer. szabályzat 201. §-a értelmében).
14. A szegényügyi bizottság megalakítása (szervezeti szabályzat 207. §-a értelmében).
15. Az építési bizottság megalakítása (szervezeti szabályzat 207. §-a értelmében).
16. Az egészségügyi bizottság megalakítása (szervezeti szabályzat 222. §-a értelmében).
17. Az állandó statisztika bizottság megalakítása (szervezeti szabályzat 225. §-a értelmében).

18. A népnevelésügyi bizottság megalakítása (szervezeti szabályzat 226. §-a értelmében).

19. A községt iskolaszék megalakítása (szervezeti szabályzat 227. §-a értelmében).

20. Az iparos tanoncz iskolai felügyelő bizottság megalakítása (szervezeti szabályzat 228. §-a értelmében).

21. A kórházi bizottság megalakítása (szervezeti szabályzat 229. §-a értelmében).

22. Lótenyésztési-bizottság megalakítása (szervezeti szabályzat 232. §-a értelmében).

23. Lóavató bizottság megalakítása (szervezeti szabályzat 230. §-a értelmében).

34. A debreczeni ev. ref. egyház presbiteriumának kérvénye a debreczeni puszta macsi 61-dik sz. tjkvben 16/c. h. r. sz. alatt felvett tanyabirtokra feljegyzett korlátozó statutum törlése iránt, tanácsi javaslattal.

25. Iskolai czélok alól felszabadult házastelkek értékesítése tárgyában tanácsi javaslattal.

26. Tanácsi előterjesztés a mérékbeviteli hivatal jövedelmezősége tárgyában.

27. Tanács előterjesztés a városi szeszkereskedés tárgyában.

28. Ugyanaz a nagyléltai—székelyhidi vasut-vonal kiépítésének előmozdítása és a hozzájárulás mérvének megállapítása iránt.

29. Ugyanaz a debreczeni ev. ref. felsőbb leányiskola fentartására adott alap kamatjövendelmének az ev. ref. egyház része biztosítás tárgyában.

30. Tanácsi előterjesztés a város és az ev. ref. egyház közötti a szegény-ápoldatelep (ispotály) területe s az ott levő templomra vonatkozó jogviszony rendezése tárgyában.

31. Ugyanaz a városi lelenczház létesítése tárgyában.

32. A debreczeni termény- és áruaktár részvénársaság igazgatóságának kérvénye az átmeneti (transzitó) áruk vámentességének egy évre kiterjesztése iránt.

33. Előterjesztés a Vecsei-Bruckner-féle telkek között létesítendő utcák elnevezése tárgyában.

34. A városi adóvégrehajtók drágasági pótlék iránti kérvénye tanácsi javaslattal.

35. Kaderász Gábor polgári biztos nyugdíjaztatás iránti kérvénye.

36. Özvegy Csáky Sandorné Huszti Zsuzsánnának özvegyi segély s három kiskorú gyermeke neveltetése járulékaiknak megállapítása.

37. Balázs János rendőrbiztos három havi szabadságidő iránti kérvénye.

38. Stampach Károly kir. kataszteri mérnöknek magyar honossága megszerzése céljából a város községi kötelekbe felvételének kiállításba helyezésére vonatkozó tanácsi javaslat.

39. Dr. Sirelinger Győző orvostudori oklevelének kihirdetése.

40. Özv. Rédayné Szkrak Erzsébet bábaképesítő oklevelének kihirdetése.

Debreczen, 1900 január 27.

Simonffy Imre,

kir. tan. polgármester.

A feltámadt ludak.

— Érdekes históriák. —

Eddig csak a kapitólumi és a brezói ludakról tudott a nagy világ; most azonban ennek a végtelennül hasznos szárnyasnak egy olyan szerepléséről van szó, mely csak öregbieni fogja reputációjukat.

Dikán Luka nagybecskereki ludjairól szól az ének. Huszan valának a ludak, mindannyian szép kövérek és vakító fehér tollal borítva. Egy szép reggelen kimegy Dikán Luka felesége az udvarra és megdöbbenve látja, hogy ott hevernek a szép ludak szerteszejjel az udvaron mozdulatlanul.

— Ezek biz a másvilágra költöztek!... sőhajtott magában a háziasszony, azzal összeszedte megkoppasztotta és rakásra dobta őket az udvarnak abba a végibe, a hol az ilyen halottak temetője szokott lenni.

Mekkora volt azonban az asszony meg-

lepetése, mikor reggel kiment az udvarra és a husz meztelen lud hangos gágogással kérte a mindennapi kukoriczát. Dikáné keresztet vetett magára és nagyot kiáltott:

— Jesszusom, f ő l t á m a d t a k a l u d a k ! . . .

A nagy csodára összeszaladt az egész utca és hosszas találgatás után kisütöttek a dolog nyitját. A házigazda ugyanis az előtte való napon kiöntötte az udvar közepére a borsóprűt, a mit a falánk ludak felhabzsoltak és a szó szoros értelmében a sárga földig berugtak tőle. Másnap azután, mikor kialudtak mámorukat feltámadtak. Az azonban bizonyos, hogy a becskereki ludak ugyancsak ráczáfoltak arra a nótára, hogy:

„Lám piros a liba orra,
Pedig soh'se mártja borba...”

Dikán Luka pedig most kénytelen az öltözetüktől megfosztott ludakat a szobában tartani, mert a téli hidegben l u d b ő r z i k a bőruk.

*

Hogy ne álljon magában ez a természeti rendkívüliségnek látszó eset, kísérjük egy hasonlónak az idézésével:

Régen történt V i s k e n, e furcsaságairól hajdan híres mármaros-megyeyi korona-városban, akkor, amikor még a pálinka főzést szabadon gyakorolhatták boldog Magyarországon hogy N. uram, hazatérve késő ő-z-i este, amikor már a szilvapálinkát javába főzték — a mezei munkáról, kifogva a lovakat, kicsapta a szilvasba, ahol a gyümölcsfák alján jó sarju gyep volt s ahol a kerítés védeleme alatt reggel biztosan és jóllakva megtalálhatja lovait s korán reggel kimehet a Velejte felé, távolban levő tiszta-füzesi földjére, ahol a tengeri-törést már javában megkezdték.

A gyümölcsösben volt, miként szokott lenni a pálinkafőző épület s itt kádba töltve a már kétszer lejáratott ceffre, várva a harmadik feltöltéssel való tisztázást, mert akkor nem kellett akvizist fizetni s háromszori járatással finomították a jó szilvapálinkát. Az épület ajtaja azonban nyitva maradt, mert a jó erkölcsű nép közt nem volt szükség tartani attól hogy megdézsmálják a ceffrét, ami olyan állapotban már nagy szesztartalmu s mai időben mint kész szilviumot hozzák, csakis ily minőségben a kereskedésekben elárúsításba.

Hát bizony a szabadon legelő szürke be-tévedt a pálinka-házba s teleszitta magát a ceffrétől annyira, hogy amikor kiténfergett, — menten fel is bukott kirugott lábakkal, mint egy hoittá vált dög. Ebben az állapotban találta a kor n munkára siető gazda.

Nem várta ez esetet. De biz az nem ritkaság a lőtartó gazdák előtt, hogy a még este egészségesnek látszó barom reggelre kifujja paráját. Nem is gondolkozott sokáig, hanem hogy az idővesztéssel is kárt-kárral ne pótoljon, hamar lerántotta a veszett fejszének nyeleként szolgáló, kergét; felterítette a kutgémre s megnyugodva, mint viski jó kálomista emberhez illik, — belogta még megmaradt két lovát és annál gyorsabban ügetett ki a lakára, hogy az időmulasztást lehetőleg helyrehozza.

Már jó távol volt a várostól s alig látszott a híres kőtemplom, melynek falára akkor még fel volt — s talán, ha be nem meszelték; még ma is fel van írva: »Épült Visken anno 16.« amikor utána mindinkább közeledő nyeritést hallott...

— Ne-ne!... ha az imént meg nem nyuztam volna, azt mondanám, hogy az a lu — az én szürkém, de hát ez még nem is szürke.

Pedig biz az ő szürkéje volt az. A szürkéje ugyanis a hús levegő, miután még bőrtől is meg volt fosztva, kijózanítólag hatott s felugorva — a nyitva hagyott kapun át, a szekér után rugaszkodott, folyton nyerítve társai után.

A gazda megállt, megis bizonyosodott káros elhamarkodásáról, mely szerint berugott szürkéjét holtelevenen megnyuzta.

Ennél az esetről azonban nem lehetett helyrehozni a hibát, mint a Dikáné asszo-

nyom ludjaival: mert a lónak meleg szobában sem nő új bőre, mint a ludnak — tolla. Agyon kellett ütni a szegény párát. Enélkül talán most is élne, ha meg nem halt volna.

A trónörökösne házassága.

Debreczen, január 29.

Sokszor és sok mindenféle mondtak már erről, végkép elejtettek is mondták, de végre is Stefánia özvegy trónörökösne házassága eglhatarozott dolog. Az özvegy trónörökösne már elbucuzott leányától, Erzsébet királyi hercegnőtől és most elválnak egymástól utjaik. A leány az udvari etiket kijelölt uton fog tovább haladni, önálló királyi hercegnő lesz, külön főudvarmesternővel az anya pedig szabadabb asszony lesz, Lónya grófné.

Egy berlini ujság érdekes birt közöl Stefánia házasságáról, a mely elé annyi akadály tornyosul.

De a szerelem ledöntötte az akadályokat és hiába volt a sok kérő szó, melylyel az özvegy trónörökösnet a házasságról le akarták beszélni.

A trónörökösne egy bizalmas barátjának, a ki még a legutóbbi napokban is óvta a házasságtól, ezt mondta:

— Ti mindnyájan ugyanazt mondjátok! Folyton hangoztatjátok, mi minden fog nekem hiányozni. Azt hiszitek, hogy el vagyok valkúlván és az ismeretlenbe megyek, a hol nemsokára banni fogom telmet. De én is ugyanazt mondom mindnyájatoknak: ti nem ismeritek a szerelmet!

Kolowinszki gróf, az özvegy trónörökösne főudvarmestere és a főudvarmesteri hivatal már hetek óta nagyon kompikált tárgyalásokat folytatott, hogy pontosan megállapítsa, hogy a Hofburgban és Luxemburgban mi az özvegy trónörökösne tulajdona.

Meg kellett állapítani, mi volt az elhunyt

trónörökös tulajdona a házasság előtt, mit szerzett vagy kapott ajándéknul a házasság után és mily tárgyak származnak a trónörökösne özvegyiségének idejéből.

Azt, a mi a trónörökös kizárólagos tulajdona volt, Erzsébet királyi hercegnő örököli. A mi a házasság idejéből való, azt közös megállapítással szétosztja maga közt az anya és a leánya és új hajlékába csak azt viszi magával az özvegy trónörökösne a mit mint özvegy vásárolt, vagy ajándékba kapott.

KÖZGAZDASÁG.

A bányászsztrájk és a főváros. Az osztrák bányászsztrájk komoly veszedelemmel fenyegeti a fővárost. A gáztársaság ma azt jelentette a tanácsnak, hogy a szénmunkások sztrájkja miatt nem tudja megszerezni a gáztermeléshez szükséges szenet. A válnaknak egy hétre való szénkészlete még van, ezenkívül az összes hazai vállalatoknál és a kikötő városok utján is rendeltek szenet. Csak hogy a hazai bányák nem tudnak elegendő mennyiségű szenet termelni és így nem lehetetlen, hogy a társaság nem tud majd elegendő gázt előállítani. Halmoz János polgármester hétfőn délután összehívta a világitó albizottságot, hogy megvitassák a további teendőket s gondoskodjanak valamely módrról, hogy a főváros világitás nélkül ne maradjon. A polgármester azért hívta össze h e t f ő r e a bizottságot, mert meg akarja várni a sztrájk ügyében Bécsben szombaton tartott nagy értekezletek eredményét.

Az osztrák-magyar bank zárszámadása. Ma küdötték szét az osztrák-magyar bank múlt évi működését feltüntető zárszámadási jelentést. A bank összes műveletei 1899-ben 3,079.584.067 frtot tettek ki; 1898-hoz képest 121 millióval szaporodtak. Érczkészlete a banknak a múlt év végén 393,004.636 forint és 17 ks. volt, az 1898 év végéhez ké-

pest 33 millió frttal több. A bankjegyforgalom 1899. decz. 31-én 728.981.770 forint-ra rugott. 1898-hoz képest csökkent 8 $\frac{1}{2}$ millióval. A tiszta jövedelem 9,173,693 frtot tesz ki, melyet az igazgatóság akként javasol felosztani, hogy 1890. július 1-én esedékes osztalék részletre már kifizetett 2,250 ezer forinton kívül 1899. évi osztalék kiegészítésére 5.400 ezer forint, a nyugdíjalap részére 186,000 frt a két államkormányt illető részre 1.33,037 frt 60 kr. fordítások.

Szerkesztői üzenet.

L. F. Rimaszombat. 1. Csengey Gusztáv „A regény műfaja” című felolvasása az eperjesi ev. és r. kath. tanári körben külön lenyomatban vagy kiadában nem jelent meg. A »Debreczen»-nek ezt tartalmazó lapszámait már után nem rendelhetők. Talán ha Nagysád Csengey Gusztáv theol. tanár urhoz Eperjes azon bizalommal fordulna, hogy másoltassa le az egészben birni óhajtott, nagy tanulmány- és szakértelemre valló munkát valamely szegény theológus ifjával, ennek nyújtandó szerény díjazásért: biztos vagyok benne, hogy a nt. tanár ur ezt megtételné. 2., S z e l e s Adorjának Párisban megjelenő — gondolom »Parisi tudósító» (Correspondens Parisienne) című lapjára nézve bár a végett felvöltünk hiva: csereviszonyban nem vagyunk, lapunk korlátolt anyagi viszonyai miatt. A lap könyomatos volt s évi díja — ha jól emlékezem — 24 forint-ra o. é. volt a lapoknak szabva. Egyébiránt úgy emlékszünk, hogy pártolás hiányában már meg is szüntette. 3., S z e l e s Adorján még alkalmasint a Hentzi-szobor-féle tény terhe miatt tartózkodik — a hazán kívül. Lapján a hely, a hol feltalálható: »3. Rue des Ormes—Charenton, près Paris» volt jelölve.

**Női és gyermek felöltők, Szörme áruk, Blouzok,
gyermek ruhák, női kalapok**

e hó végéig legolcsóbb árakban

kaphatók a

Párisi Divat Áruházban

DEBRECZEN, a főposta mellett.

Nagy raktár báli belépők és virág ujdonságokban.

Eladó tanyaföld.

A Macson, a Józsa alatt, egy
hat nyilas szántóföld

rajta levő tanyával és hozzá
való gazdasági épületekkel
szabad kézből eladó.

Értekezhetni a tulajdonossal Debreczenben, Bocskai-tér 4. szám.

Hajdúvármegye és Debreczen sz. kir. város főispánja.
62/1900.

Pályázati hirdetmény.

Hajdúvármegyénél a nádudvari járási orvosi állásra, mely évi ezer korona (1000) fizetésből és négyszáz (400) korona utazási átalányból álló javadalma-zással van összekötve, ezennel pályázat hirdettetik, s felhivatnak az ezen állásra pályázni kívánók, hogy kellőleg felszerelt s a törvényszerű minősítést igazoló pályázati kérvényeiket hozzám f. évi február hó 20. napjáig arnyival inkább benyujtsák, mert a később érkező pályázati kérvények tekintetbe vétetni nem fognak.

Megjegyeztetik, hogy a kinevezendő járási orvos a járás székhelyén tartozik lakni.

Debreczen, 1900. január 22-én.

Gróf Degenfeld József.

MEGHIVÁS.

Az Érmelléki takarékpénztár

az 1900. évi február hó 18-án délelőtt 9 órakor

Székelyhidon a takarékpénztár üzlethelyiségében.

XXVII. évi

rendes közgyűlését

tartja, melyre a t. részvényesek tisztelettel meghivatnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Igazgatóság és felügyelő bizottság évi jelentése.
2. Az 1899. évi zárszámadás és mérleg előterjesztése.
3. 718 forint értékű tizenegy drb. váltó leírása.
4. Tiszta nyeresemény felosztása.
5. Jótékony célokra fordítandó összeg felosztása.
6. Fábry Sándor segédkönyvvezető fizetés felemelés iránti kérvénye.
7. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes megválasztása.

→→→→

FIGYELMEZTETÉS.

1. A közgyűlésen szavazataikat csak azon részvényesek érvényesíthetik, kik saját neveikre szóló és a közgyűlést legalább 30 nappal megelőzőleg neveikre átírt részvényeiket személyesen vagy meghatalmazott részvényes társaik által, a közgyűlés megnyitása előtt az igazoló bizottságnak bemutatják.

2. Az évi mérleg és az erre vonatkozó iratok az intézet helyiségében az üzleti órák alatt megtekinthetők.

Az Igazgatóság.

Hölgyek figyelmébe!

ELSŐ DEBRECZENI
PLISSÉ és GOUVERIROZÓ INTÉZET

RÓZSA LAJOS

DEBRECZEN, Kistemplom-bazár.

Elvállal **báli ruhákra** való **kelmék, selymek, fodrok, kostümök, secessió ruhák** fodrozását minden divatnak megfelelő redőkben.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.